

Finansministeren kan i tilfælde, hvor en bygning ved deklaration fra ejeren er underkastet bestemmelserne i § 7 i lov nr. 137 af 12. marts 1918 om bygningsfredning, tilstå delvis fritagelse for så stor en del af den ejendommen til enhver tid påhvilende udligningsafgift, som forholdsmæssigt falder på den fredede bygning.

§§ 9—15 indeholder administrative bestemmelser, klage-regler, gennemførelses- og ikrafttrædelsesbestemmelser m. v.

I bemærkningerne til lovforslaget hed det bl. a.:

„Nærværende forslag til lov om en udligningsafgift til staten af faste ejendomme indeholder regeringens forslag til *dækning af de øgede udgifter til støtte til boligbyggeri m. v.*, som det af indenrigs- og boligministeren for folketinget forelagte lovforslag om boligforholdene vil medføre for statskassen.

Da de i forslaget til lov om boligforholdene indeholdte regler om lejeforhøjelser for boligrum og for erhvervs- og forretningslokaler vil åbne muligheder for ejerne af ejendommene til at opnå væsentlig større indtægter af ejendommene end nødvendigt for en forsvarlig drift og vedligeholdelse af ejendommene i den ældre boligmasse, vil lejeforhøjelsen, hvis den ubeskåret tilfalder ejendomsbesidderne, medføre en værdistigning på ejendomme, som vil komme de nuværende ejere til gode. Den foreslåede udligningsafgift på de ældre ejendomme tilsigter at forhindre dette.

Udligningsafgiften foreslås pålagt på grundlag af ejendommenes vurderingssum til ejendomsskyld ved den 10. almindelige vurdering pr. 1. oktober 1950.

Man har ikke anset det for rigtigt at begrænse udligningsafgiften til egentlige udlejningsejendomme, da den almindelige forhøjelse af lejeniveauet i ældre ejendomme også må påvirke handelspriserne for ejendomme, der benyttes af ejeren selv.

Det foreslås, at der ved afgiftsberegningen gives et fast fradrag i ejendommens vurderingssum til ejendomsskyld Disse regler vil medføre, at *små boligejendomme* (herunder en-familieshuse) og *de fleste landbrugsvejendomme vil være holdt udenfor afgiftspligten*.

I overensstemmelse med princippet i forslaget til lov om boligforholdene, der tilsigter at stabilisere lejeniveauet efter prisforholdene pr. 1. januar 1950, omfatter afgiftspligten ikke ejendomme, der er opført efter 1. januar 1949.

Skove og plantager samt frugtplantager er foreslået fritaget for afgiftspligten, og det samme gælder ejendomme, der på grund af særlig anvendelse ikke indgår i det almindelige ejendomsmarked.